

Odluka:

PŽ 4339/2023-3

Zbirni podatci

Broj odluke: PŽ 4339/2023-3

Datum odluke: 13.02.2024

Vrsta odluke: Rješenje

[Poveznica do dokumenta na portalu IUS-INFO](#)

Tekst

Poslovni broj: 37 PŽ-4339/2023-3

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca, Kamelije Parać, predsjednice vijeća, doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, sutkinje izjaviteljice i Marine Veljak, članice vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom E. d.o.o. u stečaju, OIB B1, A1, odlučujući o žalbi vjerovnika J. G., OIB B2, A2, koju zastupa punomoćnik P. M., odvjetnik u A3, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2380/2019 od 27. studenog 2023., u sjednici vijeća održanoj 13. veljače 2024.

riješio je

I. Djelomično se odbija žalba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2380/2019 od 27. studenog 2023. u točkama I. i III. izreke.

II. Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2380/2019 od 27. studenog 2023. u točki II. izreke i predmet se u tom dijelu vraća sudu prvog stupnja na ponovan postupak.

Obrazloženje

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2380/2019 od 27. studenog 2023. je određena nagrada stečajnom upravitelju te je određena naknada troškova postupka sukladno čl. 4. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ), a sud je prilikom odmjeravanja nagrade stečajnom upravitelju, uz tablice vrijednosti unovčene stečajne mase i nagrade u postocima primjenjuje i dodatna dva kriterija, a to su obujam i složenost poslova, te rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina.

2. Protiv tog rješenja je pravovremeno žalbu izjavila vjerovnica J. G. temeljem odredaba Stečajnog zakona te Zakona o parničnom postupku, a pobija rješenje u cijelosti, s prijedlogom da ovaj sud pobijano rješenje ukine i vrati predmet sudu prvog stupnja. U žalbi u bitnome ističe da smatra kako je nagrada previsoko određena s obzirom na izvršene poslove te da troškovi postupka koji su navedeni nisu bili potrebni za vođenje ovog postupka. Ističe i da u predmetnom slučaju nije bilo nikakve komunikacije između stečajnog upravitelja i odgovorne osobe dužnika koja je predložila i donošenje stečajnog plana koji je stečajni upravitelj u potpunosti ignorirao te se nije niti potrudio navedeni plan prezentirati skupštini vjerovnika.

3. Žalba je djelomično osnovana.

4. Ispitavši pobijano rješenje koje je dostavljeno ovom sudu 23. studenog 2023. na temelju odredbe čl. 365. te čl. 381.

Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj: 71/15, 104/17 i 36/22; dalje: SZ) u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a, ovaj sud nalazi da je rješenje suda prvog stupnja pravilno i zakonito u pogledu točaka I. i III. izreke, dok je u pogledu točke II. izreke počinjena bitna povreda odredaba postupka.

5. U pogledu točaka I. i II. izreke pobijane odluke se ističe da je po shvaćanju ovog suda, prvostupanjski sud pravilno utvrdio činjenice bitne za donošenje odluke, a žalitelj nije dostavio niti jedan dokaz kojim bi osporio utvrđeno činjenično stanje kako je to utvrdio sud prvog stupnja. U osnovi žalitelj u žalbi niti ne spori odlučne činjenice.

6. Neosnovano žalitelj ističe da je za donošenje ove odluke bitna činjenica da li je stečajni upravitelj komunicirao s ranijim direktorom dužnika i vjerovnikom te da nije prezentiran prijedlog stečajnog plana. Naime, žalitelj je jedan od vjerovnika te je mogao sudjelovati na skupštini vjerovnika i tamo predložiti da stečajni vjerovnici nalože stečajnom upravitelju izradu stečajnog plana. Tek ako bi stečajni vjerovnici donijeli takvu odluku, onda je stečajni upravitelj dužan izraditi stečajni plan sukladno uputama stečajnih vjerovnika. No, s obzirom na to da je u ovoj pravnoj stvari nekretnina bila opterećena razlučnim pravom, prisilne odredbe Stečajnog zakona izričito propisuju način na koji će se takva imovina unovčiti, a za bilo kakvo odstupanje od ovog pravila je potrebna suglasnost razlučnog vjerovnika. Žalitelj u žalbi niti ne ističe da je postojala suglasnost razlučnog vjerovnika te da bi on pristao na odgodu unovčenja nekretnine. Slijedom navedenog, neosnovano žalitelj u žalbi ističe navode koji nisu relevantni za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari.

7. Iz dokumentacije koja prileži u spisu i pobijane odluke proizlazi da je u ovom postupku stečajni upravitelj podnio zahtjev za određivanje njegove nagrade za rad i naknade troškova koje je imao. Sud prvog stupnja je prilikom donošenja odluke uzeo u obzir pravila iz čl. 94. st. 1. SZ-a, Uredbe o kriterijima i načinu obračuna i plaćanja nagrade stečajnim upraviteljima („Narodne novine“ broj 105/15; dalje: Uredba), ali pri tome je uzeo u obzir obujam i složenost poslova, rad stečajnoga upravitelja na ispitivanju tražbina, te vrijednost unovčene stečajne mase.

8. Sud je prilikom donošenja odluke uzeo u obzir činjenicu koju ni žalitelj ne osporava da je u ovom stečajnom postupku unovčena cjelokupna imovina stečajnog dužnika u ukupnom iznosu od 116.198,96 EUR / 875.501,10 kn, Nadalje, sud je utvrdio i koje je sve radnje stečajni upravitelj poduzeo, kao što je preuzimanje u posjed nekretnine stečajnog dužnika; angažiranje knjigovodstvenog servisa za vođenje poslovnih knjiga; sastavljanje i dostava tablica prijavljenih tražbina, razlučnih i izlučnih prava, izrada izvješća o gospodarskom položaju stečajnog dužnika; sudjelovanje na ispitnom i izvještajnom ročištu te na nastavku ispitnog i izvještajnog ročišta; sudjelovanje na ročištu za utvrđivanjem početne cijene nekretnina opterećenim razlučnim pravom; sudjelovanje na skupštini vjerovnika; sastavljanje i podnošenje zahtjeva za prodaju nekretnina opterećenih razlučnim pravom na FINA-i te dostava potrebne dokumentacije; unovčio je nekretninu opterećenu razlučnim pravom, prihodovao je novčani iznos u stečajnu masu te je s obzirom na unovčene nekretnine podnio Sudu prijedlog za donošenjem rješenja o namirenju razlučnog vjerovnika; predao je kupcu u posjed nekretninu; prisustvovao je ročištu za diobu kupovnine; sastavio je i dostavio tablice prijavljenih tražbina, razlučnih i izlučnih prava - niži redovi te je sudjelovao na posebnom ispitnom ročištu za prijavljene tražbine vjerovnika nižeg isplatnog reda; plaćao je obveze stečajne mase tijekom postupka te je obavljao druge postupke potrebne za vođenje stečajnog postupka; podnio je prijedlog za davanjem suglasnosti za završnu diobu, predao je završni diobeni popis te će po zaključenju stečajnog postupka dostaviti relevantnu dokumentaciju svim javno pravnim tijelima, dok je tijekom cijelog postupka redovno podnosio izvješća. Pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da s obzirom na cjelokupan obim i složenost poslova koje je stečajni upravitelj obavio u ovom stečajnom postupku, zbog njegovog cjelokupnog angažmana i rada od dana preuzimanja dužnosti stečajnog upravitelja on ima pravo na nagradu u zatraženom iznosu od 11.945,05 EUR / 90.000,00 kn, visina koje proizlazi ne samo iz odredbe čl. 7. Uredbe i okolnosti da je u ovom stečajnom postupku unovčena imovina stečajnog dužnika u ukupnom iznosu od 116.198,96 EUR / 875.501,10 kn, nego, u skladu s obujmom i složenosti poslova.

9. Pravilno je sud prvog stupnja donio i odluku o naknadi troškova stečajnom upravitelju i to sukladno odredbi čl. 94. st. 3. SZ-a te na temelju pisanoga, obrazloženoga i dokumentiranoga izvješća stečajnog upravitelja. Stoga je pravilno sud

prvog stupnja utvrdio da u konkretnom slučaju stečajnom upravitelju pripada pravo na stvarne troškove koje je imao putujući od mjesta prebivališta do sjedišta suda na području mjesne nadležnosti suda, kao i ostale troškove pod uvjetom da su opravdani i argumentirani. Prilikom odlučivanja o zahtjevu za naknadu ovih troškova treba cijeniti jesu li ti troškovi bili stvarni, potrebni za rad u konkretnom stečajnom postupku, dokumentirani i obrazloženi. Sukladno navedenom, pravilno je sud prvog stupnja utvrdio opravdanim zahtjev za naknadu za korištenje osobnog vozila u privatnom vlasništvu u iznosu od 2,00 kn po prijašnjem kilometru te troškove cestarine odgovarajućom primjenom odredaba Zakona o parničnom postupku, te Pravilnika o naknadi troškova u sudskim postupcima („Narodne novine“ broj 8/88; dalje: Pravilnik). Naime, stečajni upravitelj je preuzeo u posjed imovinu stečajnog dužnika 3. studenog 2020., predao je nekretninu kupcu 8. studenog 2022., dok je 11. studenog 2022. predao ključeve prostora na katu kupcu, a koje radnje su bile potrebne u ovom postupku kao i trošak uredskog materijala, korištenja telefona, interneta i poštanskih usluga u paušalnom iznosu od 40,00 kn mjesečno za razdoblje od 29. listopada 2020. do 29. listopada 2022. te trošak izrade dva pečata u ukupnom iznosu od 300,00 kn, koje troškove je stečajni upravitelj uredno dokumentirao i obrazložio sukladno čl. 94. st. 1. i 3. SZ-a (list 452. - 459. spisa). Neosnovano žalitelj ističe da nisu opravdani i dokazani troškovi uredskog materijala, telefona, interneta i poštanskih usluga u paušalnom iznosu od 40,00 kn i to iz razloga jer se sa sudom komunicira elektroničkim putem. Naime, nisu apsolutno sve komunikacije koje stečajni upravitelj ima omogućene elektroničkim putem, a i za takvu vrstu komunikacije je potrebno korištenje interneta, stoga je pravilno sud prvog stupnja utvrdio da je i ovaj trošak bio nužan za vođenje ovog stečajnog postupka. Slijedom navedenog, pravilno je sud prvog stupnja utvrdio da stečajni upravitelj ima pravo na naknadu troškova u zatraženom iznosu od 305,26 EUR / 2.300,00 kn.

10. Slijedom navedenog proizlazi da su u konkretnom slučaju ispunjeni uvjeti za donošenje pobijanog rješenja u odnosu na točku I. i III. izreke, pa je valjalo žalbu odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsko rješenje u tom dijelu prema odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a.

11. U odnosu na točku II. izreke se ističe da je ista kao prvo djelomično nerazumljiva jer je sud naveo da se za više zatraženi iznos stečajni upravitelj odbija, ali nije jasno koji je to iznos. Nadalje, u postupku donošenja pobijane odluke sud prvog stupnja nije postupio sukladno čl. 8. st. 5. Uredbe koja propisuje da odluku o dodatnoj nagradi donosi sud uz prethodnu suglasnost odbora vjerovnika, ako je osnovan (st. 5.). Dakle, za donošenje odluke o dodatnoj nagradi potrebna prethodna suglasnost odbora vjerovnika. Kada nije osnovan odbor vjerovnika, a prema odredbi čl. 107. st. 1. t. 5. SZ-a, u ovlasti je skupštine donositi odluke iz nadležnosti odbora vjerovnika (tako i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-1149/22 od 15. ožujka 2022.). Kako je u ovoj pravnoj stvari sud prvog stupnja donio odluku bez prethodne suglasnosti vjerovnika, počinjena je povreda postupka koja bitno utječe na pravilnost i zakonitost pobijane odluke.

12. No, neosnovano žalitelj ističe kako u konkretnom slučaju nekretnina nije prodana u roku od godinu dana od dana ispitnog i izvještajnog ročišta. Naime, u konkretnom slučaju je tek nakon što je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2380/2019 od 29. prosinca 2021. koje je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-263/2022 od 22. siječnja 2022. naloženo žaliteljici da preda u posjed stečajnom upravitelju nekretnine dužnika je omogućena prodaja predmetnih nekretnina. Naime, u tijeku postupka je stečajni upravitelj došao u posjed dijela nekretnina za koje je sklopljen i ugovor o zakupu, ali drugi dio nekretnine ne bez valjane pravne osnove upravo u posjedu držala žaliteljica te je svojim postupanjem onemogućavala unovčenje predmetne nekretnine. Stoga je pravilno sud prvog stupnja utvrdio da se vrijeme u kojem je upravo žaliteljica onemogućavala unovčenje predmetne nekretnine ne uračunava u razdoblje od godinu dana u kojem stečajni upravitelj ima obvezu unovčiti nekretnine kako bi ostvario pravo na mogućnost isplate i dodatne nagrade za rad. Naime, žaliteljica samo u ovoj pravnoj stvari uzima u obzir činjenicu da je proteklo kalendarsko razdoblje, ali upravo je radnjama žaliteljice bilo kroz određeno vrijeme onemogućeno uspješno unovčenje nekretnina. Žaliteljica je kao ranija zakonska zastupnica imala obvezu odmah nakon otvaranja stečajnog postupka predati predmetne nekretnine u posjed stečajnom upravitelju, ali je ona to odbijala napraviti te je do predaje nekretnina u posjed došlo tek nakon što joj je isto naloženo rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-2380/2019 od 29. prosinca 2021. koje je potvrđeno rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-263/2022 od 22. siječnja 2022. Naime, stečajni upravitelj je odmah nakon održavanja izvještajnog ročišta dao prijedlog za provođenje prodaje, o čemu je sud odlučio rješenjem 14. lipnja 2021., a zaključak o prodaji s određivanjem početne cijene je donesen 29. ožujka 2022. te se je nakon toga pristupilo prodaji

predmetne nekretnine. Slijedom navedenog, i ovaj sud smatra da se razdoblje od podnošenja prijedloga za provođenje prodaje nekretnina opterećenih razlučnim pravom, pa do dana dok je žaliteljica predala stečajnom upravitelju predmetnu nekretninu u posjed, ne može smatrati da se stečajni upravitelj nije zalagao za što brže dovršenje ovog postupka, niti se to vrijeme uračunava u rok iz čl. 8. st. 1., 2. i 3. Uredbe.

13. Slijedom navedenog, prvostupanjsko je rješenje ukinuto u tom dijelu i predmet vraćen na ponovan postupak (čl. 380. t. 3. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a).

14. U nastavku postupka prvostupanjski će sud otkloniti uočene nedostatke, te će nakon provedene skupštine vjerovnika i utvrđivanja svih relevantnih činjenica donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku.

Zagreb, 13. veljače 2024.

Predsjednica vijeća

Kamelija Parać